

Маторіна Н. М.,*кандидат філологічних наук, доцент,
докторант кафедри полоністики і перекладу факультету філології та журналістики
Волинського національного університету імені Лесі Українки*

ГАЛИЦЬКІСТЬ КРІЗЬ ПРИЗМУ ПОНЯТТЯ КОНЦЕПТ

Анотація. Стаття є логічним продовженням і суттєвим доповненням циклу публікацій про концепт Галичина, започаткованого авторкою наукової розвідки. Дискусії щодо змісту понять Галичина, галицькість, пограниччя, галицьке літературне пограниччя продовжуються дотепер, тому вважаємо за доцільне долучити концептуальний аналіз поняття галицькість до структурно-семантичної організації концептуального комплексу Галичина й окреслити в перспективі в цьому концептуальному полі місце творчої спадщини галицького польськокомовного письменника першої половини ХХ с. Бруно Шульца. Отже, мета наукової розвідки – це онтологізація концепту галицькість у науково-дослідницькому просторі з актуалізацією на репрезентованих концептом знаннях та інформації. Обрано «концептний» формат презентації результатів дослідження завдяки можливості комплексного, об'єктивного й неупередженого узагальнення і структурування різногалузевої інформації галицького спрямування, зокрема й у літературознавчих студіях. Схарактеризовані в науковій розвідці в певний спосіб сформовані ознаки і властивості, навіть більше, феномени, асоціативно зумовлені найменування-характеристики концепту галицькість вирізняють його із загальноукраїнського наративу, але такі відмінності в історичній, економічній, етнічній, релігійній, культурно-мистецькій, мовній, громадянсько-політичній тощо традиції, що є не менш важливим, не заперечують того, що йдеться лише про певні особливості в межах одного національного проєкту – українського. Предметом подальших наукових студій авторки статті будуть концепти пограниччя й галицьке літературне пограниччя. Оприлюднені матеріали циклу наукових розвідок посприяють застосуванню теоретико-методологічного підґрунтя перспективних авторських досліджень щодо галицько-шульцівського літературного, літературознавчого й перекладацького дискурсу.

Ключові слова: концепт, концептуальний аналіз, галицькість, галичанство, шульцологія, літературознавче дослідження.

... галичанство, як усе людське, не є ні досконалістю, ні повною невдатністю. Усвідомити собі його суть, відчуті і бачити його прикмети й хиби – вважаємо потрібнішою річчю, ніж під тиском різних підсвідомих психічних комплексів сліпо й безкритично хвалити його, чи так само сліпо й безкритично відкидати.

Микола Шлемкевич¹

Галичанство сьогодні – це відкритість для європейського заходу, а водночас глибока вкоріненість у християнській традиції, природна націленість на структури громадянського суспільства, але конче в поєднанні із демократичними практиками та дискурсом правової держави, перевага форм високої культури, які черпають серед іншого з потенціалу етнографічності, проте уміють поради́ти собі в конкурентному середовищі «світу широкого», сиріч глобалізації.

Андрій Павлишин²

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями.

Галичина кінця ХІХ – першої половини ХХ ст. – це ті терени, те середовище, той особливий галичанський клімат, у якому народився, жив і творив непересічні художні й образотворчі мистецькі шедеври знаний у всьому світі дрогобицький геній Бруно Шульц. Маємо чисельні наукові праці галицького спрямування, сформувалася й активно розвивається окрема галузь літературознавства, зокрема й українського – шульцознавство. Авторка окресленої наукової розвідки поставила за мету об'єднати ці дві «історії», з'ясувавши вплив Галичини на Шульца і, навпаки, Шульца на Галичину, схарактеризувавши їхні взаємовідносини завдяки скрупульозному аналізу широкого спектру першоджерел, які дотичні до теми цього дослідження, і узагальненню інформації, яка наявна в науковому й науково-популярному галицько-шульцівському просторі дотепер. Саме вирішенню такої проблеми присвячено започаткований цикл публікацій про взаємини Бруно Шульца з Галичиною [1], логічним продовженням і суттєвим доповненням якого є окреслена наукова розвідка. Обрано «пізнавально-концептний» формат оприлюднення результатів дослідження (аналізу репрезентованих у циклі концептів *Галичина, пограниччя, галицьке літературне пограниччя, галицькість* тощо) завдяки можливості комплексного, об'єктивного й неупередженого узагальнення і структурування різногалузевої інформації галицького спрямування в літературознавчих студіях, зокрема шульцівського спрямування. Це й визначає актуальність дослідження.

Об'єкт дослідження наукової розвідки – пізнавальний концепт *галицькість*, **предмет** – інформація і знання, асоційовані з концептом *галицькість*, які можна використовувати в літературознавчих студіях шульцівського спрямування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій з даної теми, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячено статтю. Галицьку тематику висвітлюють

¹ Шлемкевич М. І. Галичанство. (Пам'яті учителя Івана Франка в 100-ліття народин). Нью-Йорк; Торонто: Ключі, 1956. С. 6.

² Павлишин А. Галичина як мислєвірус. *Павлишин А. «Нам і далі загрожє вічність»*. Київ: Дух і Літера, 2021. Вид. 2-ге. С. 16.

у численних наукових і науково-популярних розвідках провідні як українські, так і зарубіжні фахівці різних галузей науки й різноманітних сфер діяльності, як-от: Л. Вулф [2], А. Герич [3], В. Гулай [4], О. Друль [5; 6], Н. Заноз [7], В. Карп'юк [8], М. Новакович [9], А. Павлишин [10], Т. Петренко [11], В. Расевич [12; 13; 14], Ю. Шевельов [15], М. Шлемкевич [16] та ін., а сучасна шульціана про Бруно Шульца нараховує на сьогодні тисячі публікацій, проте наукових напрацювань узагальнювального спрямування щодо окресленої в розвідці проблеми, наскільки нам відомо, немає. Методологічним підґрунтям концептологічного спрямування послуговували насамперед праці знаного українського дослідника проблем концептології В. І. Кононенка [17; 18], а також наукові розвідки М. Маркової [19], С. Шепітько й О. Шейченко [20] та ін.

Метою наукової розвідки є онтологізація концепту *галицькість* й обґрунтування його своєрідності в науково-дослідницькому просторі з актуалізацією на репрезентованих ним знаннях та інформації.

Досягнення мети передбачає розв'язання таких завдань: 1) дослідити різномірне змістове наповнення образу-концепту *галицькість* у наукових розвідках та науково-популярних публікаціях галицького спрямування; 2) узагальнити інформацію, знання й досвід, асоційовані з аналізованим концептом насамперед відносно шульцівського періоду – кінця ХІХ – першої половини ХХ ст.; 3) схарактеризувати взаємовідносини між концептами *Галичина* і *галицькість*, долучивши матеріали аналізу концепту *галицькість* до комплексної характеристики концептної системи передусім з ядром концепту *Галичина*; 4) окреслити теоретико-методологічне підґрунтя подальшого дослідження взаємовідносин *Галичина* ↔ *Бруно Шульц* крізь призму концептуально-дискурсивного аналізу концептів *пограниччя* й *галицьке літературне пограниччя*.

Мета й завдання статті зумовили застосування таких **методів**: концептуального аналізу, дефініційного аналізу як способу виявлення понятійного субстрату концепту, компонентного аналізу як опису структурної організації концепту; аналізу та індуктивного узагальнення отриманих фактів; елементів кількісного та компаративного аналізів для порівняння кількісних співвідношень тощо.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Номінацію *галицькість* можна вважати парадоксальною в українській мові: по-перше, такого номіна немає в загальноприйнятному вжитку, його не фіксують сучасні тлумачні словники української мови; по-друге, його семантика водночас є і зрозумілою, і, як це не здається дивним, не зрозумілою для її носіїв, при цьому, як свідчать численні розвідки галицького спрямування, функціонування лексеми перебуває за межею власне лінгвістичної сфери щодо широкого концептуально-дискурсивного простору³; по-третє, поняття *галицькість* (точніше, його зміст) породжує дискусії, запитання, часом дошкульні відповіді, іноді доброзичливі пояс-

нення й навіть меми⁴ тощо. З іншого боку, *галицькість* усе частіше трапляється в різногалузевих наукових доробках і науково-популярних публікаціях, як-от: «Коли у «Галиції» зустрічаємо означення «галицькість», то не йдеться, зокрема, про поляків чи українців, а також євреїв, які теж грають свою роль, а про їхнє спільне існування і порозуміння чи непорозуміння» [8, online]; «Саме тому в листопаді 1918 року вибухнула Українсько-польська війна, яка тривала вісім місяців і закінчилася поразкою українців. Тоді і поляки, і українці Галичини зреклися своєї галицькості» [13, online]; «Почнемо з найважливіших питань: що таке сучасна Галичина і хто такі сучасні галичани у розумінні новітніх прихильників «галицької ідентичності?» [14, online]; «Право на галицькість» [5, online]; «125 років дискусії про галицькість української мови» [6, online]; «Галицькість як товар і бренд» [3, online]; «Галицькість передається по жіночій лінії, тому важливим є саме заміжжя, а не одруження» [7, online]; «Вони розвінчують одноманітну красиву галицькість міста з його туристичними смаколикками й кавою» [11, online]; «кожен з народів Східної Галичини мав своє розуміння „галицькості“» [9, с. 17] тощо; зафіксовано антонім *антигалицькість*: «І от тут, у цьому „відділитися, залишаючись“ і криється ... ключ до розуміння *антигалицькості* [виділено авт. – Н. М.] Грінченка» [5, online]. Отже, поняття *галицькість* залучено до широкого позамовного контексту, що в певний спосіб маркує, як свідчить окреслене дослідження, й усвідомлення основних його конотацій.

Суттєво відрізняються одне від одного (іноді розуміння є абсолютно протилежним) і роз'яснення сутності поняття *галицькість* (= *галицька ідентичність*) науковцями й пересічними українцями (і не лише), загалом це представляють так, пор.: «... якщо говорити про окрему галицьку ідентичність, то треба бути до кінця чесними із собою. Ніякої наднаціональної галицької ідентичності ніколи не існувало. Існували галицькі поляки, українці, євреї, вірмени, німці-протестанти» [13, online]; Л. Вулф трактує галицьку ідентичність як принципово не національну, невизначену та розміту, позаяк у ХІХ ст. вона поєднала в собі елементи різних ідентичностей, що зберігаються й упізнаються, створюючи специфічну культурну конфігурацію, певну культурну єдність; така «галицька ... ідентичність усе більше зникає, проте й досі існує в уяві громади» [2, online]; «Це однозначно засвідчує, що «галицька ідея», як і сама сучасна Галичина, є інформаційним, тобто віртуальним продуктом» [14, online]; «Спроби представити як доконаний факт, що галицька ідентичність існує, покликаючись виключно на австрійський період, є непереконливі і хибні» [там само]; «українська галицька ідентичність маніпулятивно протиставляється загальноукраїнській» [там само]; «Культивування своєї галицькості нині для нас є чимось більшим, ніж просто збереження історичної пам'яті та традиції» [цит. за: 14, online]; «Збірна галицька ідентичність – це низка міфів» [3, online];

⁴ Де починається галицька ідентичність – у Львові чи в Галичі? Де вона закінчується? Як вона взаємодіє з українською ідентичністю? Якщо ми говоримо про межі галицької ідентичності – це про відмежування чи приміжування? Це про пошук меж чи бажання їх стерти, про намір зруйнувати чи захистити і зберегти? Чому уявна Галичина була такою важливою для українців у ХІХ–ХХ ст., а зараз її активно «використовують» у культурному, політичному, комерційному та інших просторах? Які виклики й небезпеки мають міфотворення щодо існування особливої та унікальної галицької ідентичності? Чи справді маємо справу з бажанням сховати за привабливим образом ідеалізованого минулого складні й трагічні сторінки історії? Чим загрозливі такі історичні міфи і які позитиви вони мають для сучасного українського суспільства?

³ Польський письменник, журналіст Лукаш Сатурчак (пол. Łukasz Satureczak; 1986, Перемишль) – автор повісті «Галиція» (переклад з польської українською Тараса Прохаська) – присвятив її українцям, полякам, євреям і німцям, де йдеться про драматичні події 30-х – 40-х років ХХ ст. на українсько-польському пограниччі й про сучасність цих теренів. В оригіналі назва твору звучить як «Galicyskość» → «Galicyskość» [21].

склався «самобутній культ Галичини, значною мірою неправдивий, висмоктаний з пальця, міфологізований <... >», і цей стереотип необхідно обов'язково подолати [21, с. 46] тощо.

Дискусії продовжуються дотепер, тому вважаємо за доцільне долучити концептуальний аналіз поняття *галицькість* до структурно-семантичної організації концептуального комплексу *Галичина*.

Під концептом розуміємо особливу форму наукового знання, у певний спосіб упорядковані системоутворювальні елементи про об'єктивну реальність чи вигадані світи та про стан речей у них, іншими словами, точки дотику його складників; концепт – це носій певного обсягу інформації [1]. Вочевидь, концепт *галицькість* пов'язаний із певними методологічними труднощами, оскільки донині, як було зазначено вище, не існує конкретного визначення цього поняття. У широкому сенсі *галицькість* розуміємо як певний вибір життєвої позиції (між іншим, як і поняття *українськість*). Галицькість є системоутворювальним чинником буття галичанства (збірна назва жителів Галичини) у його історичній, економічній, етнічній, релігійній, культурно-мистецькій, мовній, громадянсько-політичній та інших формах. Це в певний спосіб сформована система ознак, навіть більше, феноменів, які вирізняють галичанську спільноту з-поміж інших аналогічних суб'єктів.

Презентуємо окремі загальні властивості поняття (і відповідно концепту) *галицькість*, а також методологічні засади, які обов'язково потрібно враховувати й на які треба зважати під час концептуального аналізу.

- Мінливість на фоні констант сутнісного рівня. Означаю будь-якого концепту є його змінність: структурно-семантичне наповнення концептів не є статичним, воно знаходиться в більш / менш активному динамічному розвитку. Межі охоплення всього обшару змістових, образних чи символізованих уявлень як складників структурно-семантичної організації концепту здебільшого не закриті для продовження: існує можливість залучення до класифікації концептів певних трансформацій щодо змісту, конотативних відгалужень, нових явищ і знань про них тощо. Але навіть за цією ознакою концепт *Галичина*, і, відповідно, *галицькість* є чи не найбільш змінними, як уявлення про Галичину змінні настільки, наскільки мінливою була й сама доля цього регіону. Саме через таку «активну» перемінність стають можливими неоднозначні тлумачення понять *Галичина* й *галицькість*, а завдяки ним і різноманітні змісти відповідних концептів. Проте це, як не парадоксально, не гальмує, а, навпаки, стимулює поширення сфери вжитку окреслених концептів через відповідну їх відкритість контекстам найрізноманітнішої стилістичної та функціональної властивості.

- Багатовекторність, яка призводить до т. зв. різноманітного семантичного наповнення концепту. Залежно від того чи того змісту, який передає багатовекторний за своїми категоріальними ознаками концепт *галицькість*, його семантичне вираження постає в різних значеннєвих і формальних уживаннях, визначених текстовими, екстралінгвістичними й іншими умовами. Це спричиняє певні ускладнення під час написання (= укладання) «концептологічного портрету» поняття *галицькість*: конотації (штрихи портрета) можуть бути як внутрішньо поєднуваними, так і взаємозаперечуваними.

- Верифікація концепту *галицькість* можлива лише на *міждисциплінарному рівні* [виділено авт. – Н. М.], що потребує

залучення екстралінгвістичних даних, зокрема історико-культурологічних, соціолінгвістичних, етнопсихологічних тощо.

- Екстеріоризація концепту *галицькість* вимагає обов'язкового відтворення національно-культурної зони концептуального смислу, зокрема й за рахунок широкого використання різногалузевих науково-популярних видань.

- Реалізація концепту *галицькість* потребує врахування особливостей українського ментального простору на Сході й на Заході України для врешті-решт приведення їх до «спільного знаменника».

Ідентичність – українська, галицька тощо – в усі часи є множинною, що особливо властиве для пограничних теренів. У чисельних розвідках галицького спрямування поняття *галицькість* (= *галицька ідентичність*) (попри суттєві різночитання цього поняття) асоціюється з таким значенням, референціями й конотаціями, як-от: культурно-ментальна самобутність, унікальність, винятковість, інакшість, окремішність, особливість, незвичайність, надзвичайність, рідкісність, своєрідність тощо. Усі ці асоціативно зумовлені найменування-характеристики вирізняють історію Галичини й галичан з їхньою галицькістю (ендогенною, внутрішньо регіональною) із загальноукраїнського нарративу. Але що є не менш важливим, так це те, що відмінності в культурно-історичній традиції і под. (та навіть різниця політичних культур) не заперечують того, що йдеться про відмінності *в межах одного національного проєкту* [виділено авт. – Н. М.] – українського: так, Галичина, галичанство і їхня своєрідна галицькість – це, без сумнівів, про окрему субетнічну групу, яка тривалий час розвивалася майже окремо від основної частини українського етносу і завдяки впливу різноманітних чинників набула помітних відмінностей, викристалізувала власні особливі характеристики, але попри це Галичина (і відповідно галичани, галичанство, галицькість, галицьке пограниччя, галицьке літературне пограниччя тощо) – це частина українського етносу; навіть більше, на нашу думку, наявність відмінностей регіональних⁵, зокрема галицьких, сприяє збагаченню українськості загалом.

Конкретизуємо наведені узагальнені конотації концепту *галицькість*:

цивілізаційні норми – національна державність, демократія, Європа, НАТО, місіонерство Галичини, європейськість Галичини;

культуральні – певна відособленість галицьких традицій і культури; відданість традиціям і традиціоналізму; поведінкові моделі галичан, зокрема родинна – традиційна галицька родина має чітку систему уявлень, що є добре, а що погано, орієнтується на «А що люди скажуть?»; схильність до формалізації громадських стосунків, до порядку й чіткості; змішування характерів; жваві темпераменти; потреба відтворення територіального колориту – своєрідної львівської (до 1939 р.) атмосфери, з батярами, науковцями, кав'ярнями, Францом Йосифом, ностальгією за Австро-Угорською імперією;

релігійні – зазвичай греко-католицизм, а за часів Бруно Шульца – релігійне розмаїття; особлива релігійність, вихо-

⁵ Вочевидь, що наповнення концептуального поля з базовим словом *Волинь*, чи концептуального комплексу *Слобожанщина*, відповідно й *Галичина* тощо будуть відрізнятися одне від одного й, напевно, відрізнятися суттєво, але разом вільний розвиток регіональних складників може призвести й таки призводить до дивних наслідків у розвитку українськості загалом: ознаки регіональної та локальної (галицької, волинської, слобожанської тощо) ідентичності зберігаються, співіснуючи в загальній царині українськості.

вання у християнському дусі, повага до різноманітних релігійних традицій, особливе пошанування святих речей;

мовний простір – орієнтація на галицьке наріччя, зокрема залучення регіональних (галицьких) вкраплень у загальнолітературний стандарт, основною групою яких є етнографізми – назви реалій місцевого побуту, одягу, страв тощо, що створює своєрідний колорит романтичності, а іноді й ідилічності зображеного, але це відбувається на тлі з переважним дотриманням унормованого слововживання;

міфи галицької ідентичності⁶ (презентуємо найпоширеніші) → т. зв. *австрійський міф* про створення спільноти галичан з багатоетнічного краю, населеного українцями, поляками, євреями та іншими народами (існував за часи Австро-Угорської імперії); *єврейський міф* щодо приязної землі-опікунки для усіх народів цісаря, серед них і євреїв (розвіявся під час Першої світової війни); *польський міф* про Галичину як польський П'ємонт (не є актуальним після створення Польської держави); український міф про колишню Галичину як «найбільш українську Україну», бастион українськості з приємним присмаком європейськості; «маленький рай» та «форпост західної культури»; на жаль, останній міф у певний спосіб є нівельованим щодо складної та трагічної історії регіону, але така «сконструйована» Галичина є гордістю галичан і складником їхньої регіональної – галицької – ідентичності.

Опис різнорівневих ознак змістових компонентів концепту *галицькості* можна продовжувати, однак і наведена сукупність основних і супровідних значень засвідчує про їх широкий, до того ж, вочевидь, постійно змінювальний діапазон.

Висновки з дослідження і перспективи подальших пошуків у даному науковому напрямку. Рефлексію поняття *галицькості* увиразнює концептуальний аналіз, який уможливорює комплексний аналіз основних когнітивних характеристик й аксіологічних конотацій окресленого концепту. Здійснений аналіз концепту *галицькості*, зокрема з урахуванням значної кількості опрацьованих авторкою різноформатних джерел галицького спрямування, посприяє ґрунтовній презентації «галицької» концептуальної системи, яка дасть змогу вичерпно схарактеризувати взаємовідносини *Галичина ↔ Бруно Шульц* і в певний спосіб узагальнити й оновити інтерпретацію літературної творчості Бруно Шульца в міжкультурному просторі галицького пограниччя. Перспективним подальших наукових студій вважаємо аналіз концептів *пограниччя* й *галицьке літературне пограниччя*. Оприлюднені матеріали циклу наукових розвідок будуть використані як теоретико-методологічне підґрунтя подальших авторських досліджень щодо галицько-шульцівського літературного, літературознавчого й перекладацького дискурсів.

Література:

1. Маторіна Н. М. Концепт *Галичина* як теоретико-методологічне підґрунтя наукових розвідок літературознавчого спрямування. *Нова філологія*. 2023. № 89. [Статтю прийнято до друку].
2. Вулф Л. Концепт Галичини залишається значимим. *Zbrucz*. 28.03.2013. URL: <https://zbruc.eu/node/4511>.
3. Герич А. Міфи галицької ідентичності. *Zbrucz*. 27.04.2018. URL: <https://zbruc.eu/node/79233>.

⁶ Міфів про галицьку ідентичність, як зазначають дослідники, є багато. Одні міфи дуже швидко занепадають, інші – надовдовіж тривалі. Іноді міфи взаємозаперечують одне одного, а часом – доповнюють. Тому, коли йдеться про галицьку ідентичність, потрібно чітко окреслити, про що саме йдеться [3, online].

4. Гулай В. Регіональна ідентичність мешканців Галичини та «галицький автономізм»: сучасні політико-культурні та інституційно-процедурні практики. *Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України*. 2017. 1 (87). С. 179–190.
5. Друль О. Право на галицькість. *Zbrucz*. 24.10.2016. URL: <https://zbruc.eu/node/78028>.
6. Друль О. 125 років дискусії про галицькість української мови. *Дивослово*. 2017. № 1. С. 41–46.
7. Заноз Н. Галицькість передається по жіночій лінії, тому важливим є саме заміжжя, а не одруження. *Zbrucz*. 31.05.2018. URL: <https://poglyad.te.ua/podii/galytskist-peredayetsya-po-zhinochij-liniyi-tomu-vazhlyvym-ye-same-zamizhzhya-a-ne-odruzhennya-nazarij-zanoz.html>.
8. Карп'юк В. Не вбивай, якщо можеш не вбити, або «Галиція» Лукаша Сатурчака. *Форум націй*. 2012, березень. URL: <https://forumn.kiev.ua/2012-03-118/118-08.html>.
9. Новакович М. О. Галицька музика габсбурзької доби (1772–1918) в контексті явища національної ідентичності: автореф. дис. ... док-ра мистецтвознавства: 17.00.03. Одеса, 2020. 39 с.
10. Павлишин А. Галичина як мислевірус. *Павлишин А. «Нам і далі загрожує вічність»*. Київ: Дух і Літера, 2021. Вид. 2-ге. С. 7–16.
11. Петренко Т. Амеліна, Сняданко: два романи про Львів і пошук ідентичності. *Видавництво Старого Лева*. 22.01.2018. URL: <https://starylev.com.ua/blogs/amelina-snyadanko-dva-romany-pro-lviv-i-poshuk-identychnosti>.
12. Расевич В. Галичани. Частина перша. *ZAXID.NET*. 28 березня 2011 року. URL: https://zaxid.net/galichani_chastina_persha_n1125730.
13. Расевич В. Історичні підвалини державності Галичини. Частина друга. *ZAXID.NET*. 11 лютого 2013 року. URL: https://zaxid.net/istorichni_pidvalini_derzhavnosti_galichini_chastina_druga_n1278527.
14. Расевич В. Фантазії на тему Галичини. *ZAXID.NET*. 27 листопада 2014 р. URL: https://zaxid.net/fantaziyi_na_temu_galichini_n1331727.
15. Шевельов Ю. Внесок Галичини у формування літературної мови. Львів – Нью-Йорк, 1996. 192 с.
16. Шлемкевич М. І. Галичанство. (Пам'яті учителя Івана Франка в 100-ліття народин). Нью-Йорк; Торонто: Ключі, 1956. 120 с.
17. Кононенко В. І. Концепти українського дискурсу. Київ – Івано-Франківськ, 2004. 248 с.
18. Кононенко В. І. Мова у контексті культури: монографія. Київ – Івано-Франківськ, 2008. 390 с.
19. Маркова М. Концепт та концептуалізація в сучасному літературознавстві. *Питання літературознавства: науковий збірник*. Чернівці: Рута, 2007. Вип. 74. С. 317–324.
20. Шепітько С., Шейченко О. Концепт як об'єкт лінгвістичного дослідження. *Вісник Маріупольського державного гуманітарного університету. Серія: Філологія*. 2009. № 2. С. 349–357.
21. Сатурчак Л. Галиція / пер. із пол. Т. Прохасько. Київ: Темпора, 2011. 256 с.

Matorina N. Galicianess through the prism of the notion concept

Summary. The article is a logical continuation and essential addition to the cycle of publications on the concept of Galicia, started by the author of scientific intelligence. Discussions about the content of the concepts of Galicia, Galicianess, borderland, and Galician literary borderland continue until now, which is why the author considers it expedient to add a conceptual analysis of the concept of Galicianess to the structural-semantic organization of the conceptual complex of Galicia and to outline in perspective the place of the creative heritage of the Galician Polish-speaking

writer of the first half of the 20th century, Bruno Schulz, in this conceptual field. Therefore, the goal of the scientific study is the ontologization of the concept of Galicianness in the scientific-research space with the actualization of the knowledge and information represented by the concept. The «conceptual» format of the presentation of the research results has been chosen due to the possibility of a complex objective and impartial generalization and structuring of multidisciplinary information of the Galician direction, in particular, in literary studies. The signs and properties formed in a certain way, even more, phenomena, associatively determined names-characteristics of the concept of Galicianness, characterized in the scientific study, distinguish it from the all-Ukrainian

narrative, but such differences in the historical, economic, ethnic, religious, cultural-artistic, linguistic, civil-political, etc. traditions, which is no less important, do not deny that it is only about certain features within the limits of one national project – the Ukrainian one. The subject of further scientific studies by the author of the article will be the concepts of borderland and the Galician literary borderland. The published materials of the cycle of scientific investigations will be used as a theoretical and methodological basis for the author's prospective investigations of the Galician-Schulz literary, literary studies, and translation discourses.

Key words: concept, conceptual analysis, Galicianness, Galician studies, Schulz studies, literary research.